

Práce se zabývá neinstucionalizovaným politickým protestem v nových zemích Spolkové republiky Německo počátkem devadesátých let. Východiskem je široká zkušenost obyvatelstva s tímto druhem protestu z doby před sjednocením Německa (masové demonstrace roku 1989). Práce se pomocí odborné literatury snaží odpovědět na otázku, jaký má tato zkušenost vliv na případnou účast na pozdějším neinstucionalizovaném protestu a dále, jaké formy tohoto protestu lze počátkem devadesátých let v nových spolkových zemích sledovat nejčastěji. Zkušenost z doby před rokem 1989 je v práci zmíněna pouze krátce ve formě určité přehledy, těžiště pak spočívá v analýze forem neinstucionalizovaného protestu v nových spolkových zemích. Jako nejviditelnější formy tohoto protestu se ukazují pravicový a levicový extremismus. Práce sleduje vývoj, ke kterému na obou těchto scénách během devadesátých let dochází a zmiňuje i nejznámější kauzy, spojené s extremismem. V případě pravicového extremismu je věnována kapitola i jeho počátkům, sahajícím v bývalé DDR do počátku osmdesátých let. Aktuálnost tématu dokládá poslední kapitola, věnovaná mediálnímu odrazu zpracovaného tématu v českém dobovém tisku (konkrétně v časopisu *Reflex*, roč. 1990-1993). I z této poslední kapitoly vyplývá fakt, že pravicový extremismus je mnohem viditelnější a že se na něj zaměřuje více nejen odborná, ale i publicistická literatura, zatímco extremismus levicový bývá silněji opomíjen.